

IMAHÉT

**A Krisztus-hívők
egységeért**

2020

január 19–26.

„...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...”
(ApCsel 28,2)

„...igen emberségesen bántak velünk...”
(ApCsel 28,2)



TARTALOM

- 3 KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ
- 5 AZ IMAHÉT BIBLIAI ALAPVETÉSE
- 10 BEVEZETÉS A 2020-AS IMAHÉT TÉMÁJÁBA
- 13 ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET
- 21 BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT
NAPJAIRA
- 29 AZ ÖKUMENÉ HELYZETE MÁLTÁN
- 33 A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT
IMAHETEK TÉMÁI: 1968–2020
- 35 NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK
TÖRTÉNETÉBŐL

KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

A 2020. évi ökumenikus imahét anyagát a máltai keresztények készítették. Málta a Földközi-tenger szigetállama, amelyet minden oldalról hatalmas víz vesz körül, így a hajóközlekedés egyik központja a Földközi-tengeren. Ezen a 316 négyzetkilométernyi – Budapestnél jóval kisebb – szárazföldön, azaz az állam területét alkotó szigeteken 430 ezer máltai polgár él. A szigetállam fővárosa Valletta, s van nemzetközi repülőtere is. A lakosok a halászat mellett főleg a mezőgazdaságban kapnak munkát. Málta a Brit Nemzetközösség tagjaként 2004-ben az Európai Unióba is belépett. Az anyaszigethez tartozik a közeli Gozo szigete, amelynek területe 67 négyzetkilométer. Málta és Gozo keresztényei minden év február 10-én együtt ünneplik a hajótörött Pál apostol szigetre érkezését, a 2020-as imahéten pedig a világ krisztuskövetői a máltai keresztényekkel együtt olvassák ennek a hajótörésnek a történetét.

Pál és útítársai a hajó személyzetével együtt Rómába tartottak a viharos tengeren. Az apostol még ebben a kritikus helyzetben is missziós lehetőséget látott. A megpróbáltatásban nem esett pánikba, nem csüggedt el, hanem tudta: Isten kezében van. Ott is Istenhez tartozik. Istennek szolgál. Istenben bízik. Meg volt győződve róla, hogy Istennek mindennel, ami történik, távlati tervei vannak. Nem is titkolta ezt az apostol a sorsbírái előtt, akik végül osztoznak Pállal a kenyéren is, a reménykedésben is. A máltai keresztény testvérek az isteni gondviselést hangsúlyozzák, amikor évente felidézik Szent Pál hajótörésének történetét.

A Máltára akkor érkezettek hajótöröttek voltak. A Pált és hajótörött társait befogadó – akkor pogány – máltaiak ismerték a szeszélyes tenger életet kockáztató viharait. Tisztában voltak az akkori hajóépítés fogyatékoságaival is. Tudták, milyen kiszolgáltatott helyzetben van egy hajó a viharban a sziget közelében.

Megértjük a máltai keresztények helyzetét. Amióta Málta szigete lakott, mindenféle, a tengerrel kapcsolatos jelenségnek részesei, átélői voltak.

Ezen az imahéten fontos lenne tehát, hogy minden igehirdető gondoljon az imahét központi üzenetére és ez legyen iránymutatás embertársa-

inkkal való kapcsolatunkban „...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2).

Az, hogy Máltán ma keresztények élnek, azt jelzi, hogy a hajótörött Pál és útítársai elfogadták a lakosok vendégszeretetét. Igyekeztek és tudtak is adni a máltaiaknak abból a hitből, reménységből, Jézus Krisztus szeretetéből, amely őket hordozta. Ilyen kölcsönös lehetőség ma a keresztények ökumenéje.

*Dr. Veres András
megyéspüspök,
a Magyar Katolikus Püspöki
Konferencia elnöke*

*Steinbach József
református püspök,
a Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
elnöke*

AZ IMAHÉT BIBLIAI ALAPVETÉSE

(ApCsel 27,18–28,10)

A vihar hevesen hányt-vetett bennünket, ezért másnap kidobálták a hajóterhet, harmadnap pedig a hajó felszerelését dobálták ki saját kezükkel. Mivel pedig sem a nap, sem a csillagok nem látszóttak több napon át, és erős vihar tombolt, végül elveszett megmenekülésünk minden reménye. Minthogy már sokat éheztek is, Pál felállt közöttük, és így szólt: Az lett volna a helyes, férfiak, ha rám hallgattok, és nem indulunk el Krétából, hogy elkerüljük ezt a veszélyt és ezt a kárt. Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vesz el közületek, csak a hajó. Mert ma éjjel élém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgálók. Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón. Ezért bizakodjatok, férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogy nekem megmondta. Egy szigetre kell kivetődnünk.

Hajótörés és megmenekülés

Tizennegyedik napja sodródtunk az Adrián, amikor éjfél tájban azt gyanították a hajósok, hogy valamilyen szárazföldhöz közelednek. Lebocsátották a mérőönt, és húsz öl mélységet mértek. Amikor pedig kissé továbbmentek, és ismét lebocsátották, tizenöt ölet mértek. De mivel féltek, hogy esetleg sziklás helyre vetődünk, a hajó farából négy horgonyt vetettek ki, alig várva a virradatot. Ekkor azonban a hajósok meg akartak szökni a hajóról. Le akarták ereszteni a mentőcsónakot a tengerre, azzal az ürüggyel, hogy a hajó orrából akarnak horgonyokat kifeszíteni. Pál így szólt a századoshoz és a katonákhoz: Ha ezek nem maradnak a hajón, akkor ti sem menekülhettek meg. A katonák ekkor elvágták a mentőcsónak köteleit, és hagyták, hogy elsodorja az ár. Addig pedig, amíg virradt, Pál mindnyájukat arra bízta, hogy egyenek. Így szólt: Ma a tizennegyedik napja, hogy egyetlen várakoztatok, és semmit sem ettetek. Ezért intelek

titeket, hogy egyetek, mert az is megmeneküléseket szolgálja. Mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajsza sem a fejről. E szavak után vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk szeme láttára, megtörte, és enni kezdett. Erre mindnyájan nekibátorodtak, és ők is enni kezdtek. Összesen kétszázhetvenhatan voltunk a hajón. Amikor megvirradt, nem tudták, milyen szárazföldre értek, de egy öblöt vettek észre, amelynek lapos volt a partja. Elhatározták, hogy ha tudják, erre futtatják rá a hajót. A horgonyokat eloldották, és a tengerben hagyták, egyúttal a kormányrúd tartóköteleit is megeresztették, és az orrvitorlát szélnek feszítve igyekeztek a part felé. Mikor azonban egy földnyelvhez értek, ráfuttatták a hajót, amelynek orra befürödve ott maradt mozdulatlanul, hátsó része pedig a hullámveréstől szakadozni kezdett. A katonáknak az volt a szándékuk, hogy megölik a foglyokat, nehogy valaki kiúszva elmeneküljön. De a százados meg akarta menteni Pált, ezért visszatartotta őket elhatározásuktól, és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, azok ugorjanak először a tengerbe, és meneküljenek a szárazföldre, azután pedig a többiek, ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így történt, hogy mindnyájan kimenekültek a szárazföldre.

Pál Málta szigetén

Miután megmenekültünk, akkor tudtuk meg, hogy Máltának hívják ezt a szigetet. A barbárok nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk, mert tüzet raktak, és a ránk zúduló eső és a hideg miatt mindnyájunkat befogadtak. Amikor Pál összegyűjtött egy csomó rózsát, és a tűzre tette, a meleg miatt egy vipera bújt ki belőle, és a kezébe mart. Amikor a barbárok meglátták a kezéről lecsüngő mérges kígyót, így szóltak egymáshoz: Bizonyára gyilkos ez az ember, aki a tengerből kimenekült ugyan, de az isteni bosszúállás nem engedi, hogy életben maradjon. Ő azonban lerázta a kígyót a tűzbe, és semmi baja sem esett. Azok pedig azt várták, hogy feldagad, vagy hirtelen holtan esik össze. Mikor azonban hosszas várakozás után azt látták, hogy nem történik semmi baja, megváltozott a véleményük, és azt mondták róla, hogy isten. Azon a környéken volt a sziget előljárójának, Publiusznak a birtoka, aki befogadott minket, és három napon át nagyon barátságosan megvendégtelt. Történt

pedig, hogy Publiusz apja lázrohamoktól és vérhastól gyötörve ágynak esett. Pál bement hozzá, és miután imádkozott, rátette a kezét, és meggyógyította. Miután ez megtörtént, a többi beteg szigetlakó is odament hozzá, és ő meggyógyította őket. Ezek nagy megbecsülésben részesítettek minket, és amikor elhajóztunk, elláttak bennünket minden szükséges dologgal.

A Magyar Bibliatársulat Bibliakiadása

(ApCsel 27,18–28,10)

¹⁸A rettenetes vihar egyre hányt-vetett bennünket, ezért másnap a tengerbe szórták a rakományt, ¹⁹harmadnap pedig (a hajósok) saját kezükkel kidobálták a hajó felszerelését. ²⁰Több napon át sem a napot, sem a csillagokat nem lehetett látni. A vihar csak dühöngött, végül már minden reményünk odavolt, hogy megmenekülhetünk.

Pál bátorító szavai.

²¹Már jó ideje nem ettek. Pál ekkor előállt, s megszólalt: „Emberek, rám kellett volna hallgatnotok: nem lett volna szabad elindulni Krétáról. Elkerülhettük volna ezt a bajt és kárt. ²²De most azt mondom, ne veszítétek el a reményt. Csak a hajó vész oda, emberekben nem esik kár. ²³Az éjszaka megjelent előttem annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgállok. ²⁴Azt mondta: Ne félj, Pál! Neked a császár elé kell állnod! Nézd, neked ajándékoz az Isten mindenkit, aki veled hajózik. ²⁵Bízzatok hát, emberek! Én hiszek az Istennek, hogy valóra válik, amit hírül kaptam. ²⁶Ki kell vetődnünk valamilyen szigetre!”

A hajósok menekülési kísérlete.

²⁷Már a tizennegyedik éjszaka szakadt ránk azóta, hogy az Adriai-tengeren hanyódtunk, amikor éjfél tájban a hajósok azt kezdték sejteni, hogy szárazföldre közeledünk. ²⁸Mérőönt bocsátottak le, s húsz ölet mértek. Kisvártatva ismét lebocsátották a mérőönt, s most tizenötöt mutatott. ²⁹Féltek, hogy sziklazátonyba ütközünk, lebocsátottak hát négy vasmacs-

kát a hajó faráról, s alig várták, hogy megvirradjon. ³⁰Virradatkor a hajósok el akartak a hajóról menekülni, ezért lebecsülték a tengerre a mentőcsónakot, azzal az ürüggyel, hogy a hajó orráról le akarják eresztetni a vasmacskát. ³¹Pál odaszólt a századosnak és a katonáknak: „Ha ezek nem maradnak a hajón, nem menekülhettek meg.” ³²Erre a katonák elvágták a mentőcsónak kötelékét s engedték, hogy kiessék.

Utolsó órák a hajón.

³³Amikor virradni kezdett, Pál mindnyájukat kérte, hogy vegyenek magukhoz valami táplálékot: „Ma már tizennegyedik napja, hogy nem ettetek, s nem vettetek magatokhoz semmit. ³⁴Ezért nagyon kérlek benneteket, vegyetek magatokhoz valami táplálékot, javatokra szolgál. Senkinek még a haja szála sem görbül meg.” ³⁵Aztán kezébe vette a kenyeret, hálát adott az Istennek mindannyiuk szeme láttára, megtörte és hozzáfogott enni. ³⁶Erre mindnyájan megnyugodtak, s szintén vettek magukhoz ételt. ³⁷A hajón összesen kétszázhetvenhatan voltunk. ³⁸Amikor már jólaktunk, úgy könnyítettek a hajón, hogy a búzát a tengerbe vetették.

A hajótörés.

³⁹Amikor megvirradt, nem ismerték fel a szárazföldet, de egy öblöt észrevettek. Lapos partja volt, úgy gondolták hát, hogy ha lehetséges, erre futtatják rá a hajót. ⁴⁰A vasmacskákat eloldották, és hagyták a tengerbe veszni. Egyszersmind a kormányrudak köteleit is meglazították, aztán felvonták a szél irányában az orrvitorlát, s a part felé igyekeztek. ⁴¹Amikor egy földnyelvhez jutottunk, ráfuttatták a hajót. A hajó orra befürödött, és mozdulatlan maradt, de a hajó fara a nagy hullámveréstől kezdett szétesni. ⁴²A katonáknak az volt a szándékuk, hogy a foglyokat megölik, nehogy partra úszva elmeneküljenek. ⁴³De a százados meg akarta menteni Pált, ezért megtiltotta tervük végrehajtását. Elrendelte, hogy először azok ugorjanak ki, akik tudnak úszni, s igyekezzenek kiúszni a partra. ⁴⁴A többieket úgy vitték ki deszkákon vagy hajóroncsokon. Így mindenki épségben kijutott a partra.

²⁸ ¹Megmenekülve megtudtuk, hogy a szigetet Máltának hívják. ²A bennszülöttek igen emberségesen bántak velünk. Tüzet raktak, s a sza-

kadó eső és a hideg elől mindnyájunkat odahívtak. ³Pál összeszedett egy csomó rőzsét, de amikor a tűzre dobta, a melegtől egy vipera mászott elő, s a kezébe harapott. ⁴Amikor a bennszülöttek meglátták, hogy az állat a kezén lóg, így szóltak egymáshoz: „Ez az ember egész biztos gyilkos! Kimenekült ugyan a tengerből, de az igazságosság azonban nem hagyja életben.” ⁵Ő azonban lerázta az állatot a tűzbe, és semmi baja nem történt. ⁶Várták, hogy felpuffad vagy hirtelen összeesik és meghal. Jó ideig vártak, de mert semmi baja sem esett, megváltoztatták nézetüket, s azt mondták, hogy isten.

Pál máltai működése.

⁷Ezen a vidéken feküdtek a sziget első emberének, Publiusznak a birtokai. Házába fogadott minket, és három napig vendégül látott. ⁸Publiusz apja láztól és vérhastól gyötörten ágyban feküdt. Pál bement hozzá, imádkozott, rátette kezét és meggyógyította. ⁹Erre a többi beteg is odasereglett a szigetről, és gyógyulást talált. ¹⁰Így nagy tiszteletben álltunk, és amikor hajóra szálltunk, elláttak minden szükségessel.

A Szent István Társulat Bibliakiadása

Bevezetés a 2020-as imahét témájába

„... nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...”

(ApCsel 28,2)

A Krisztus-hívők egységéért folytatott imahét 2020-as anyagát a máltai és gozói keresztény egyházak készítették. A máltai keresztények február 10-én nemzeti ünnep keretében ünneplik Szent Pál hajótörését, ezzel jelzik és köszönik meg a keresztény hitnek a szigeten való megjelenését. Az imahétre választott igeszakaszt az ünnepen szokták felolvasni az *Apostolok Cselekedeteiből*.

A történet úgy kezdődik, hogy Pált fogolyként Rómába viszik (ApCsel 27,1). Pált bilincsbe verik, de Isten küldetése még egy ilyen veszélyes út ellenére is beteljesedik általa. Ez az elbeszélés az emberiség klasszikus drámája, amely a természet rettenetes erőivel szembesít. A hajó utasai kiszolgáltatottak a tenger erejének és a rájuk zúduló hatalmas viharoknak. Ezek az erők ismeretlen területre sodorták őket, ahol az elveszettség érzésével és a reménytelenséggel kell szembesülniük. A hajón tartózkodó kétszázhetvenhat ember külön csoportokra oszlott. A százados és a katonái hatalommal és jogosultsággal rendelkeznek, de a tengerészek szakértelmétől és tapasztalatától függnék. Bár mindannyian félnek és sebezhetők, közülük a leláncolt foglyok a legvédtelenebbek. Életük feláldozható, a csoportos kivégzés veszélye fenyegeti őket (27,42). A történet folytatásában az életük elvesztésétől való félelem miatt növekvő megosztottságot, ezáltal erősödő bizalmatlanságot és gyanakvást látunk a különböző csoportok között.

Mindemellett figyelemreméltó, ahogyan Pál a békét sugallja a nagy felfordulásban. Tudja, hogy életét nem olyan erők irányítják, amelyek közömbösek sorsa iránt, hanem Isten kezében van, akihez tartozik, akit szolgál (ld. 27,23). Hite miatt biztos abban, hogy Rómában a császár elé fog állni, és ennek a hitnek az erejével állhat meg útítársai előtt, és adhat hálát Istennek. Mindenkit erre bátorított. Pál példáját követve osztoznak a kenyéren, az új reménységben egyesülve és szavaiban bízva.

Ez mutatja a szakasz fő témáját, amely az isteni gondviselés. A százados döntése volt, hogy a rossz időjárás ellenére útnak induljanak a hajóval. A vihar alatt a tengerészek döntöttek arról, hogyan irányítsák a hajót. Végül a saját terveik megghiúsulnak, és csak úgy, hogy együtt maradnak és hagyják, hogy a hajó összetörjön, menekülnek meg az isteni gondviselés által. A hajó és az egész értékes rakomány elvész, de mindenki életben marad, „mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejéről” (27,34; ld. Lk 21,18). Keresztény egységünk keresése során az isteni gondviselésnek átadva magunkat számos olyan dologról kell lemondanunk, amelyhez szorosan kötődünk. Istennek azonban minden ember megváltása számít.

Az embereknek ez a sokszínű és ellentmondásos csoportja zátonyra fut „egy szigeten” (27,26). Ugyanabban a hajóban hánykolódnak, és úticéljuk is ugyanaz, ahol az emberek egysége a szigetlakóktól kapott vendégszeretetben lesz nyilvánvalóvá. Amint összegyűlnek, a tűz körül olyan emberektől körülvéve, akik nem ismerik és nem is értik őket, a hatalmi, társadalmi különbségek eltűnnek. A kétszázhetvenhat ember többé már nincs kitéve a kiszámíthatatlan természeti erőknek, hanem az Isten szerető gondviselése öleli át őket, mégpedig olyan embereken keresztül, akik „nem mindennapi emberséget” (28,2) mutattak irántuk. Fáznak és vizesek, meg szeretnének száradni és melegedni a tűznél, éhesek, és ételt adnak nekik. Mindaddig védett helyen vannak, amíg nem tudják biztonságosan folytatni útjukat.

Ma sokaknak ugyanezzel a rémülettel kell szembesülniük, ugyanazon a tengeren. Ugyanazokat a helyeket nevezi meg a bibliai szakasz (27,1; 28,1), amelyek a mai menekültek történeteiben is feltűnnek. A világ más részein sokan hasonlóan veszélyes utat tesznek meg a szárazföldön és a tengeren, hogy elmeneküljenek a természeti katasztrófáktól, a háborúktól és a szegénységtől. Életük szintén ellenséges és kiszámíthatatlan erők kezében van – nem csak természeti, hanem politikai, gazdasági és emberi erőket is beleértve. Az emberi közömbösségnek számos formája van: először is azoké, akik hajózásra alkalmatlan hajón adnak el helyeket a kétségbeesett embereknek; másrészt a mentőcsónakok kiküldése iránti közömbösség; valamint a menekültekkel teli hajók elküldésének közö-

nye. Ez csak néhány példa. A migráció e mostani válságával szembesülve keresztényként különös kihívást jelent számunkra ez a történet: összejátszunk-e a közömbösség rideg és barátságtalan erőivel, vagy „nem mindennapi emberséget” mutatunk, és Isten szerető gondviselésének tanúi leszünk minden ember számára?

Keresztény egységünk keresése során nagyon is szükséges erény a vendégszeretet. Ennek gyakorlása egyre inkább nagylelkűsége hív minket a rászorulókat iránt. Azok az emberek, akik nem mindennapi emberséget mutattak Pál és társai iránt, még nem is ismerték Krisztust. Mégis, szokatlan emberségük, kedvességük révén kerültek közelebb egymáshoz a megosztott emberek. Keresztény egységünket nem csak az egymás iránti vendégszeretettel tudjuk kifejezni, noha ez is fontos, hanem szeretetteljes találkozásokon keresztül azokkal is, akik nem részesei nyelvünknek, kultúránknak és hitünknek.

Az ilyen viharos utazásokban és véletlen találkozásokban Isten akaratát teljesül egyháza és minden ember iránt. Ahogyan Pál hirdetni fogja Rómában, Istennek ez az üdvössége minden népnek elküldetett (ld. ApCsel 28,28).

A nyolc napra vonatkozó gondolatok és az istentiszteleti szolgálat az *Apostolok Cselekedeteinek* szövegére fog összpontosítani.

A nyolc nap témái:

1. nap: Megbékélés: a rakomány kidobása
2. nap: Megvilágosodás: Krisztus világosságának keresése és megmutatása
3. nap: Reménység: Pál üzenete
4. nap: Bizalom: Ne félj, csak higgy!
5. nap: Erő: a kenyér megtörése az útra
6. nap: Vendégszeretet: a nem mindennapi emberség bemutatása
7. nap: Megtérés: szívünk és elménk megváltozása
8. nap: Nagylelkűség: elfogadás és adás

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

Megjegyzések az istentisztelethez

Málta szigetország, így itt a hajózásnak fontos szerep jut. Az istentiszteleti olvasmány Pál apostol viszontagságos tengeri utazásáról szól. A hajó azt az olykor viharos utat is jelképezi, amelyen a keresztények együtt haladnak az egység felé. Ezért javasoljuk, hogy az istentisztelet előtt egy csónakot vagy egy nagyobb hajómodellt helyezzenek el.

Az *Apostolok Cselekedeteiből* választott textus hosszúsága és a hajózási szaknyelv miatt nagyon gondos felolvasást igényel. Megfontolandó, hogy a szöveget több olvasó között osszuk fel, vagy a dráma illetve egyéb közvetítő eszközök segítségéhez folyamodjunk. A textus a hajó közeléből hangozhat.

Istentiszteleti rend

„Nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk” (ApCsel 28,2)

L Lelkész
Gy Gyülekezet
F Felolvasó

Bevonulás

Kezdőének

A kezdőének alatt az egyházi vezetők és képviselők bevonulnak a keresztény egységért tartott ökumenikus istentisztelet helyszínére. Az élükön haladó jól látható módon tartja kezében a Bibliát, amelyet majd kitüntett helyre tesz.

Köszöntés

L Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal.

Gy És a te lelkeddel.

L Kedves Testvérek a Jézus Krisztusban! Azért gyűltünk össze, hogy imádkozzunk az egységért a keresztények között és a megbékélésért a világban. A keresztények közötti megosztottság hosszú évszázadok óta tart. Ez nagyon fájdalmas, és ellenkezik Isten akaratával. Hiszünk az imádság erejében. Az egész világon élő keresztényekkel együtt ajánljuk fel imádságunkat, amikor arra törekszünk, hogy legyőzzük a megosztottságot. Az idei imahét forrásanyagát különböző máltai felekezetek állították össze. E kis sziget kereszténységének története az apostoli időkig nyúlik vissza. A hagyomány szerint Szent Pál, a pogányok apostola Kr. u. 60-ban ért Málta partjaira. E mozgalmas és a gondviselés oltalma alatt zajló történet elbeszélését az *Apostolok Cselekedetei* utolsó két fejezetében olvashatjuk. Ez az ige jelzi a kereszténység kezdetét Máltán. Ez a kis ország Málta és Gozo két lakott szigetét, illetve több kisebb szigetet foglal magában a Földközi-tenger közepén, félúton Szicília déli csücske és Észak-Afrika között. E bibliai föld civilizációk, kultúrák és vallások útkeresztveződésénél helyezkedik el. Imánk és elmélkedésünk a mai napon és az idei keresztény egységért tartott ökumenikus imahét folyamán arra a vendég-szeretetre összpontosít, amelyet a szigetlakók a hajótörést szenvedők iránt tanúsítottak: „Nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk” (ApCsel 28,2). Az év során mindvégig legyen meg bennünk az a szeretet és tisztelet, amelyet ma a keresztény egységért imádkozva egymás iránt tanúsítunk.

A Szentlélek segítségül hívásaA fohászok utáni választ a kántor énekelheti, és az egész gyülekezet ismételheti

L Szeretet Lelke, szállj le erre a gyülekezetre és lakozzál közöttünk!

Gy Jöjj, Szentlélek! (vagy Veni Sancte Spiritus!)

L Egység Lelke, mutass utat a keresztény egység felé!

Gy Jöjj, Szentlélek! (vagy Veni Sancte Spiritus!)

L Vendég-szeretet Lelke, taníts a befogadásra!

Gy Jöjj, Szentlélek! (vagy Veni Sancte Spiritus!)

L Együttérzés Lelke, tölts el tisztelettel azok iránt, akikkel találkozunk!

Gy Jöjj, Szentlélek! (vagy Veni Sancte Spiritus!)

L Reménység Lelke, segíts, hogy minden akadályt magunk mögött hagyhassunk az ökumené útján!

Gy Jöjj, Szentlélek! (vagy Veni Sancte Spiritus!)

A bűnbánat és a megbékélés imái A fohászok utáni választ a kántor énekelheti, és az egész gyülekezet ismételheti

L Bocsásd meg, Urunk, a különböző egyházak, az eltérő hagyományokat követő keresztények által elkövetett múltbeli hibákat, bűnöket és bizalmatlanságot.

Gy Urunk, irgalmazz! (vagy Kyrie eleison!)

L Bocsásd meg, Urunk, hogy inkább a sötétségben maradtunk, és nem kerestük a világosság ösvényét, pedig Te, Urunk vagy az egyetlen igaz Világosság.

Gy Urunk, irgalmazz! (vagy Kyrie eleison!)

L Bocsásd meg, Urunk, hogy hiányzott a hitünk, és nem tudtunk a reményteljes várakozás és a hiteles szeretet népe lenni.

Gy Urunk, irgalmazz! (vagy Kyrie eleison!)

L Bocsásd meg, Urunk, a másoknak okozott fájdalmat, nehézséget, szenvedést.

Gy Urunk, irgalmazz! (vagy Kyrie eleison!)

L Bocsásd meg, Urunk, hogy elzárkóztunk és közömbösek maradtunk, ahelyett, hogy vendégszeretetet tanúsítottunk volna mindenki, különösen is az idegenek és a menekültek iránt.

Gy Urunk, irgalmazz! (vagy Kyrie eleison!)

L Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy. Amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket. (Zsolt 103,8; 11–12)

Gy Ámen.

Dícsérő énekIsten élő igéjének meghallgatása

L Mennyei Atyánk, nyisd meg szívünket és elménket igéd előtt.

Gy A te igéd lélek és élet.

L Vezess, hogy egységben és szeretetben közeledhessünk egymáshoz.
Gy **Lábam előtt mécses a te igéd.**

Igeolvasás ApCsel 27,18–28,10.

L Ez Isten igéje.

Gy **Hála legyen a szabadító és gyógyító Istennek.**

Zsoltár Zsolt 107,8–9; 19–22; 28–32

A zsoltárt kántor, a választ a gyülekezet énekelheti

Válasz: Az Úr kimentett a hatalmas hullámok közül.

Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért,
az emberekkel tett csodáiért,
mert megítatta a szomjazókat,
és jól tartotta az éhezőket. **V/.**

De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban,
és ő megszabadította őket szorult helyzetükből.
Elküldte igéjét, meggyógyította
és a sír mélyéről kimentette őket. **V/.**

Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért,
az emberekkel tett csodáiért,
mutassanak be hálaáldozatot,
beszéljék el ujjongva tetteit. **V/.**

De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban,
és ő kiszabadította őket szorult helyzetükből.
Lecsendesítette a forgószelet,
Elcsitultak a hullámok.
Örültek, amikor azok elsimultak,
és a kívánt kikötőbe vezette őket. **V/.**

Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért,
az emberekkel tett csodáiért!

Magasztalják őt a nép gyülekezetében,
és dicsérik a vének gyűlésében! V/.

*A gyülekezet Halleluja-éneket énekelhet az evangélium felolvasása előtt
(és után).*

Evangélium

Márk 16,14–20

F Ez az Úr igéje.

Gy **Dicsőség neked, Jézus Krisztus! Te vagy az örömhír!**

Elmélkedés vagy rövid igehirdetés következik.

Ének

Niceai hitvallás

L Kedves Testvérek! Jézus Krisztusban egyek vagyunk, ezért valljuk meg közös hitünket az Atya, Fiú, Szentlélek, Szentháromság egy Istenben.

Gy **Hiszek az egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak teremőjében.**

**Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban,
Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született minden idő előtt:
világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől:
született és nem teremtetett,
az Atyával egylényegű, és általa lett minden.
Érettünk emberekért és üdvösségünkért leszállt a mennyből,
megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától,
és emberré lett.**

**Keresztre feszítették értünk Poncius Pilátus alatt,
kínhalált szenvedett és eltemették.
Harmadnapon feltámadt az írások szerint,**

**fölment a mennybe, ott ül az Atya jobbján,
újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat,
és uralmának nem lesz vége.**

**Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben,
aki az Atyától és a Fiútól származik,
akit az Atyával és a Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk,
és aki szólt a próféták által.**

Hiszem az egy, szent, egyetemes és apostoli egyházat.

Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.

**Várom a holtak föltámadását
és az eljövendő örök életet. Ámen.**

Közbenjáró imádságok

Az imádságok alatt nyolc evezőt, vagy evezőforma táblát hoznak be a különböző közösségekhez tartozók. Az evezőkön egy-egy szó: MEGBÉKÉLÉS, MEGVILÁGOSODÁS, REMÉNY, BIZALOM, ERŐ, VENDÉGSZERETET, MEGTÉRÉS, NAGYLELKÜSÉG. Egy-egy evező magasabbra emelése vezeti be az egyes könyörgéseket. Miután felemelték, a hajó mellé vagy a hajóba helyezik. Ezt csendes ima követi. Ezután a felolvasó a megfelelő imát olvassa, amelyre az egész gyülekezet válaszol.

L Egyedül képtelenek vagyunk megbirkózni az élet viharaival. A hajó akkor halad előre, ha mindenki együtt evez. Ha nehézség támad, ráébredünk, hogy egyesült erővel, egyszerre kell húznunk. Imádkozzunk.

Csendes ima során az első evezőt (MEGBÉKÉLÉS) hozzák előre, majd sorban a többi.

F Irgalmas Istenünk! Gyógyítsd a múlt fájdalmas emlékeit, amelyek sebet ütöttek egyházainkon, és távol tartanak egymástól.

Gy Hallgasd meg imánkat a megbékélésért.

F Irgalmas Istenünk! Segíts, hogy utunk folyamán Krisztuson, az Igaz Világosságon tájékozódjunk.

Gy Hallgasd meg imánkat a megvilágosodásért.

F Irgalmas Istenünk! Erősítsd gondviselésedbe vetett bizalmunkat, amikor úgy érezzük, hogy elmerülünk az élet viharában.

Gy Hallgasd meg imánkat a reménységért.

F Irgalmas Istenünk! Adj harmóniát sokféle megosztottságunk helyett, tégy elfogadóvá a bizalmatlanság helyett.

Gy Hallgasd meg imánkat a bizalomért.

F Irgalmas Istenünk! Adj bátorságot, hogy igazat mondjunk; igazságot szeretetben.

Gy Hallgasd meg imánkat az erőért.

F Irgalmas Istenünk! Bontsd le azokat a látható és láthatatlan akadályokat, amelyek meggátolják, hogy befogadjuk a veszélyben vagy szükségben lévő testvérünket.

Gy Hallgasd meg imánkat a vendégszeretetért.

F Irgalmas Istenünk! Újítsd meg szívünket és keresztény közösségeink szívét, hogy gyógyításod eszközei lehessünk.

Gy Hallgasd meg imánkat a megtérésért.

F Irgalmas Istenünk! Nyisd meg szemünket, hogy a teremtett világban a te ajándékokat lássuk. Nyisd meg kezünket, hogy egymás iránti odaadással osztozzunk gyümölcseiben.

Gy Hallgasd meg imánkat a nagylelkűségért.

Miatyánk

L Jézus Krisztusban egyek vagyunk. Imádkozzunk az Ő tanítása szerint!

Gy Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved,

jöjjön el a Te országod,

legyen meg a Te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket

add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

**miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek,
és ne vigy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól,
mert tied
az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké. Ámen.**

L Málta lakói Pállal és társaival igen emberségesen bántak. Köszönt-
sük egymást, és részesedjünk a békében, amely Krisztus ajándéka szá-
munkra.

Közös küldetésünk, hogy az evangéliumot hirdessük

L Keresztényekként gyűltünk össze, vagyis tanítvány-társakként. Vá-
gyakozunk a keresztény egységre, ezért most is kötelezzük el magunkat
e közös cél munkálása mellett. *(Szünet csendes imára)*

A jelenlévő egyházi vezetők közösen mondhatnak áldást

L-ek Az Atya Isten, aki a sötétségből világosságra hívott el, tegyen ben-
nünket Isten világosságának igaz hordozóivá.

Gy Ámen.

L-ek A Fiú Isten, aki drága vérén megváltott, tegyen késszé bennünket,
hogy példáját követve szolgáljunk másokat.

Gy Ámen.

L-ek A Szentlélek Isten, aki Úr és életadó, erősítsen meg bennünket,
hogy kiálljuk életünk hajótöréseit és eljussunk az üdvösség partjaihoz.

Gy Ámen.

L-ek Áldjon meg és őrizzen meg bennünket most és mindörökké a min-
denható és irgalmas Isten, Atya, Fiú, Szentlélek.

**Gy Ámen. Együtt indulunk, hogy Isten szeretetének csodáit hirdes-
sük. Ámen! Halleluja! Ámen!**

Záróének

BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT NAPJAIRA

1. nap

Megbékélés: A rakomány kidobása

ApCsel 27,18–19; 27,21

„A vihar hevesen hányt-vetett bennünket, ezért másnap kidobálták a hajóterhet, harmadnap pedig a hajó felszerelését dobálták ki saját kezükkel... Minthogy már sokat éheztek is, Pál felállt közöttük, és így szólt: Az lett volna a helyes, férfiak, ha rám hallgattok, és nem indulunk el Krétából, hogy elkerüljük ezt a veszélyt és ezt a kárt.”

Zsolt 85

Lk 18,9–14

Magyarázat

Különböző egyházakból és hagyományokból érkező keresztényekként sajnos évszázadok alatt felgyülemlett terhet cipelünk, amely kölcsönös bizalmatlanságból, keserüségből és gyanakvásból áll össze. Köszönjük az Úrnak az elmúlt században létrejött ökumenikus mozgalom megszületését és növekedését. A más hagyományú keresztényekkel való találkozásunk és a keresztény egységért való közös imádságunk arra indít bennünket, hogy kölcsönös megbocsátásra, megbékélésre és elfogadásra törekedjünk. Nem hagyhatjuk, hogy múltunk terhei akadályozzák az egymáshoz való közeledést. Az Úr akarata, hogy elengedjük ezeket, és engedjük Istent munkálkodni!

Imádság

Megbocsátó Istenünk! Szabadíts meg minket a múlt fájdalmas emlékeitől, amelyek megsebeztek közös keresztény életünket. Vezess minket a megbékéléshez. Segíts, hogy a Szentlélek által a gyűlöletet szeretettel, a haragot kedvességgel és a gyanakvást bizalommal győzhessük le. Szeretett Fiad és Testvérünk, Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

2. nap

Megvilágosodás: Krisztus világosságának keresése és megmutatása

ApCsel 27,20

„Mivel pedig sem a nap, sem a csillagok nem látszottak több napon át, és erős vihar tombolt, végül elveszett megmenekülésünk minden reménye.”

Zsolt 119,105–110

Mk 4,35–41

Magyarázat

Krisztus a mi világosságunk és vezetőnk, nélküle rossz útra tévedünk. Amikor a keresztyének szem elől tévesztik Krisztust, erősödik a félelem és a megosztottság. Sőt sok, az egyházon kívül élő jóakarátú ember nem láthatja Krisztus világosságát, mert megosztott keresztyénységünk kevésbé tisztán tükrözi Krisztus világosságát, vagy időnként teljesen eltakarja. Amikor Krisztus világosságát keressük, közelebb kerülünk egymáshoz. Így még tisztábban tükrözzük ezt a fényt, és valóban Krisztusnak, a világ világosságának jelévé válunk.

Imádság

Istenünk, igéd világosságot gyújt lépteinkhez. Nélküled elveszünk és tévúton járunk. Világosíts meg minket igéd által, hogy a te utadon járhasunk. Segíts, hogy egyházaink a te vezetésedre, vigasztalásodra és átformáló jelenlétedre törekedjenek. Adj nekünk őszinteséget, hogy észrevegyük, amikor megnehezítjük másoknak, hogy meglássák világosságodat, és add kegyelmedet, hogy másokkal is megláttassuk világosságodat. Fiad nevében kérünk, aki hív minket, követőit, hogy a világ világosságává legyünk. Ámen.

3. nap

Reménység: Pál üzenete

ApCsel 27,22; 27,34

„Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó... mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejről.”

Zsolt 27

Mt 11,28–30

Magyarázat

Mi, keresztények különböző egyházakhoz és hagyományokhoz tartozunk, amelyek nincsenek teljesen egymásra hangolódva. Ezért gyakran elcsüggedünk, és úgy látjuk, hogy nem haladunk a látható egység felé. Valóban, egyesek minden reményt feladtak, és elérhetetlen eszmének tekintik ezt az egységet. Mások nem is tekintik keresztény hitük szükséges részének az egységet. Imádkozzunk tehát a látható egység ajándékáért, tegyük ezt állhatatos hittel, kitartó türelemmel és reményteljes várakozással, Isten szerető gondviselésében bízva. Az egység az Úr imája az egyházért, és Ő kísér bennünket ezen az úton. Nem fogunk elveszni.

Imádság

Kegyelmes Istenünk, elveszettségünkben és elkeseredettségünkben fordulunk hozzád. Ültesd el bennünk reménységed ajándékát. Segíts, hogy egyházaink reménységgel törekedjenek az egységre, amelyért szenvedésnek előestéjén imádkozott szent Fiad. Az Ő nevében kérünk téged, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik mindörökké. Ámen.

4. nap

Bizalom: Ne félj, csak higgy!

ApCsel 27,23–26

„Mert ma éjjel elémm állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgállok. Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón. Ezért bizakodjatok, férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogy nekem megmondta. Egy szigetre kell kivetődnünk.”

Zsolt 56

Lk 12,22–34

Magyarázat

A vihar közepette Pál bátorítása és reménysége ellentmond útitársai félelmének és kétségbeesésének. Közös elhívásunk, hogy Jézus Krisztus tanítványai legyünk, ami maga után vonja az ellentmondás jelét. A szorongással teli világban arra hívtunk, hogy Isten szerető gondviselésében bízva reményt mutassunk. Keresztény életünkben azt tapasztaljuk, hogy Isten minden látszat, kitérő ellenére célhoz vezet. Nem fogunk megfulladni vagy elveszni, mert az Ő megingathatatlan szeretete örökké tart.

Imádság

Mindenható Istenünk, személyes szenvedésünk arra indít minket, hogy kiáltsunk fájdalmunkban és összeránduljunk félelmünkben, amikor a betegséget, az aggodást vagy szeretteink halálát megtapasztaljuk. Taníts, hogy bízunk benned. Az egyházak, amelyekhez tartozunk, hadd legyenek gondviselő jóságod jelei. Tégy minket Fiad igaz tanítványaivá, aki igéd meghallására és egymás szolgálatára tanított minket. Bizalommal kérjük ezt Fiad nevében és a Szentlélek ereje által. Ámen.

5. nap

Erő: a kenyér megtörése az útra

ApCsel 27,33–36

„Addig pedig, amíg virradt, Pál mindnyájukat arra biztatta, hogy egyenek. Így szólt: Ma a tizennegyedik napja, hogy étlen várakoztok, és semmit sem ettetek. Ezért intelek titeket, hogy egyetek, mert az is megmeneküléseket szolgálja. Mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejéről. E szavak után vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk szeme láttára, megtörte, és enni kezdett. Erre mindnyájan nekibátorodtak, és ők is enni kezdtek.”

Zsolt 77

Mk 6,30–44

Magyarázat

Pál hívása az étkezésre buzdítás azoknak, akik a hajón vannak, hogy erőt gyűjtsenek ahhoz, ami rájuk vár. A kenyér elfogadása magatartásuk megváltoztatását jelzi. A hajón lévő emberek a kétségbeeséstől eljutottak a bátorságig. Az eukarisztia vagy úrvacsora ehhez hasonlóan ennivalót ad az útra, és mindannyiszor az Istenben való életre vezet. Erőssé tesz minket. A kenyér megtörése – a keresztény közösség életének és istentiszteletének középpontja – felkészít a keresztény szolgálat iráni elkötelezettségre. Várva várjuk azt a napot, amikor minden keresztény ugyanahhoz az úrvacsorai asztalhoz telepedhet, és erőt meríthet az egy kenyérből és az egy pohárból.

Imádság

Szerető Istenünk, Fiad Jézus Krisztus megtörte a kenyeret, és megosztotta tanítványaival a poharat szenvedésének előestéjén. Add, hogy egyre szorosabb közösségben növekedhessünk. Pál és a korai keresztények példáját követve adj nekünk erőt, hogy az együttérzés, a szolidaritás és a harmónia hídjait építsük. A Szentlélek erejével, Fiad nevében kérünk, aki azért adta életét, hogy mi élhessünk. Ámen.

6. nap

Vendégszeretet: a nem mindennapi emberség bemutatása

ApCsel 28,1–2; ApCsel 28,7

„Miután megmenekültünk, akkor tudtuk meg, hogy Máltának hívják ezt a szigetet. A barbárok nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk, mert tüzet raktak, és a ránk zúduló eső és a hideg miatt mindnyájunkat befogadtak. Amikor Pál összegyűjtött egy csomó rőzsét, és a tűzre tette, a meleg miatt egy vipera bújt ki belőle, és a kezébe mart... Azon a környéken volt a sziget elöljárójának, Publiusznak a birtoka, aki befogadott minket, és három napon át nagyon barátságosan megvendéglelt.”

Zsolt 46

Lk 14,12–24

Magyarázat

A tengeri vihar megpróbáltatásai és megrázkódtatásai után a sziget lakói felajánlották segítségüket a partra vetetteknek, akik így megtapasztalták a nem mindennapi emberséget. Az ilyen emberség közös emberségünkre mutat. Az evangélium azt tanítja, hogy amikor a bajban lévő emberekről gondoskodunk, Krisztus iránt tanúsítunk szeretetet (vö. Mt 25,40). Továbbá amikor szeretetteljes emberséggel fordulunk a gyengékhez és kisemmizettekhez, Isten szívéhez hangoljuk szívünket, hiszen nála különleges helyük van a szegényeknek. Az idegenek fogadása, legyenek más kultúrájúak vagy más hitűek, bevándorlók vagy menekültek egyrészt azt jelenti, hogy magát Krisztust szeretjük, másrészt pedig azt, hogy úgy szeretünk, mint Isten. Keresztényként arra hívtunk, hogy álljunk elő a hitben, és azokat is érzük el Isten mindenre kiterjedő szeretetével, akiket nehezen tudunk szeretni.

Imádság

Istenünk, aki az árvák, az özvegyek és az idegenek Istene vagy, töltsd el szívünket odaadó vendégszeretettel. Nyisd meg szemünket és szívünket, amikor arra kérsz bennünket, hogy etessünk, ruházzunk és látogassunk meg téged. Segíts, hogy egyházaink részt vegyenek az éhség, a szomjúság és az elszigeteltség megszüntetésében és az akadályok leküzdésében, amelyek útját állják minden ember elfogadásának. Jézus, a te Fiaid nevében kérünk, aki legkisebb testvérünkben is jelen van közöttünk. Ámen.

7. nap

Megtérés: szívünk és elménk megváltozása

ApCsel 28,3–6

„Amikor Pál összegyűjtött egy csomó rőzsét, és a tűzre tette, a meleg miatt egy vipera bújt ki belőle, és a kezébe mart. Amikor a barbárok meglátták a kezéről lecsüngő mérges kígyót, így szóltak egymáshoz: Bizonyára gyilkos ez az ember, aki a tengerből kimenekült ugyan, de az isteni bosszúállás nem engedi, hogy életben maradjon. Ő azonban lerázta a kígyót a tűzbe, és semmi baja sem esett. Azok pedig azt várták, hogy feldagad, vagy hirtelen holtan esik össze. Mikor azonban hosszas várakozás után azt látták, hogy nem történik semmi baja, megváltozott a véleményük, és azt mondták róla, hogy isten.”

Zsolt 119,137–144

Mt 18,1–6

Magyarázat

A helybeliek rájöttek, hogy Pált tévesen bélyegezték meg gyilkosként, így megváltoztatták véleményüket. A különös esemény a viperával lehetővé teszi a szigetlakók számára, hogy másképp lássák a dolgokat. Így felkészítheti őket arra, hogy Pál által Krisztus üzenetét hallják. Keresztény egységünk és megbékélésünk keresése során gyakran szembesülünk azzal a kihívással, hogy mit gondoljunk mások hagyományairól és kultúrájáról. Ez folyamatos Krisztushoz térést követel azért, hogy az egyházak megtanulják leküzdeni mások fenyegetésként való felfogását. Ennek eredményeképpen el fogjuk vetni mások lenézését, és közelebb kerülünk az egységhez.

Imádság

Mindenható Istenünk, bűnbánó szívvel fordulunk hozzád. Miközben őszintén törekszünk igazságotra, tisztíts meg minket mások igazságtalan elítélésétől, és vezesd egyházadat, hogy növekedjen a közösségben. Segíts elengedni félelmeinket, hogy jobban megértsük egymást és a közöttünk lévő idegent. Az Igaz, a te szeretett Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

8. nap

Nagylelkűség: elfogadás és adás

ApCsel 28,8–10

„Történt pedig, hogy Publiusz apja lázrohamoktól és vérhastól gyötörve ágynak esett. Pál bement hozzá, és miután imádkozott, rátette a kezét, és meggyógyította. Miután ez megtörtént, a többi beteg szigetlakó is oda-ment hozzá, és ő meggyógyította őket. Ezek nagy megbecsülésben részesítettek minket, és amikor elhajóztunk, elláttak bennünket minden szükséges dologgal.”

Zsolt 103,1–5

Mt 10,7–8

Magyarázat

Ez a történet adással és elfogadással van tele: Pál nem mindennapi emberségben részesült a szigetlakóktól. Meggyógyította Publiusz apját és másokat is. Miután mindenüket elveszítették a viharban, a kétszázhetvenhat befogadott ember bőséges ellátást kap, amikor útnak indulnak. Keresztényekként nem mindennapi emberségre hívtunk. De ahhoz, hogy adjunk, először meg kell tanulnunk elfogadni – Krisztustól és másoktól. Gyakrabban, mint gondolnánk, más, tőlünk különböző emberek emberséges, jószándékú cselekedeteinek elfogadói vagyunk. Ezek a cselekedetek az Úr nagylelkűségére és gyógyítására mutatnak. Mi, akiket az Úr meggyógyított, felelősek vagyunk azért, hogy továbbadjuk azt, amit kaptunk.

Imádság

Életadó Istenünk, hálát adunk könyörületes szereteted ajándékáért, amellyel megnyugvást adsz és megerősítesz. Imádkozunk, hogy egyházaink mindig nyitottak legyenek, hogy elfogadják egymástól ajándékaidat. Add nekünk a nagylelkű szeretet nyitottságát, amikor együtt járjuk a keresztény egység útját. Fiad nevében kérünk, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik. Ámen.

AZ ÖKUMENÉ HELYZETE MÁLTÁN

Málta, a Földközi-tenger szigete Pál apostol fáradozásai révén vette fel a keresztény hitet, miután Pál hajótörést szenvedett Rómába utazása során. Az *Apostolok Cselekedetei* 27. és 28. fejezetében részletesen olvasunk a szörnyű tengeri viharról, valamint a „gondviselésszerű” hajótörésről és az azt követő befogadásról, amelyben a hajó kétszázhetvenhat utasa részesült, akik mindannyian biztonságban partot értek. Pál máltai gyógyító szolgálatát szintén röviden ismerteti ugyanez az újszövetségi elbeszélés.

Máltát hosszú és változatos történelme során különböző hatalmak irányították: a karthágóiak, a rómaiak, a bizánciak, az arabok, a normannok, a németek, az aragóniaiak, a Szent János Lovagrend, a franciák és a britek. Málta 1964-ben önálló állam lett a Brit Nemzetközösségen belül, az Európai Unióhoz pedig 2004-ben csatlakozott.

A keresztény hit mélyen gyökerezik Málta lakosságának és Gozo szigetének kultúrájában. Bár a jelenlegi 430 000 fős népesség főként római katolikus, a keresztények jelentős csoportja tartozik más hagyományokhoz. Az ökumenizmus nem új jelenség a helyi lakosság számára. A civilizációk, a vallások, a kereskedelem és a vándorlás útkereszteződésénél élő máltai nép mindig nyitott és kifejezetten vendégszerető volt mások iránt. A máltaiak tisztában vannak azzal, hogy a jelenlegi különbségek megfelelő kezelése a különböző egyházak sajátos gazdagságának kölcsönös elismeréséhez vezethet.

Más egyházak tagjainak állandó és nagyobb létszámú jelenléte a 19. század első felére nyúlik vissza. A brit katonák, a haditengerészet és az őket kísérő lelkészek jelenléte szükségessé tette, hogy megfelelő és méltó istentiszteleti helyeket teremtsenek a Skót Egyház tagjainak, (a Skót Egyház Szent András-templomát 1824-ben kezdték építeni, és 1857-ben készült el), az Anglikán Közösségnek (Szent Pál-templomát 1839-ben kezdték építeni, és 1844-ben készült el), és a Metodista Egyháznak (templomuk 1883-ban készült el). Máltát a krími háború és a Szuezi-csatorna megnyitása tette stratégiai haditengerészeti bázissá, valamint kereskedelmi központtá és fontos hajóépítővé.

A görög ortodox közösséget 1816-ban alapították a Máltán élő görögök és ciprusiak. Az 1990-es évektől a különböző ortodox egyházak lélekszáma jelentősen növekedett. Többségük kelet-európai, akik Máltán telepedtek le, hogy munkát találjanak. Ezek a szerb és az orosz, valamint a román és a bolgár ortodoxok. Ugyanakkor jelentős számú keleti ortodox hívő, különösen Egyiptomból, Etiópiából és Eritreából talált menedéket Máltán, miután üldöztetésük miatt elmenekültek hazájukból. Ugyanez mondható el a közel-keleti ortodox keresztények kis csoportjairól is, akik elsősorban Szíriából és Irakból menekültek.

A keresztény egyházaknak ez a sokszínűsége még élénkebbé teszi az ökumenikus színteret. Máltán az első ökumenikus találkozások az 1960-as évek közepén zajlottak, amikor a római katolikus papok egy kis csoportja rendszeresen találkozott a Máltán állomásozó brit erők lelkészeivel. Közös kérdéseket vitattak meg, és együtt imádkoztak. Rendszeres és gyümölcsöző volt a máltai bibliatudósok és a különböző keresztény hagyományokat követő papok, lelkészek közötti együttműködés. Ismeretes, hogy az ökumenikus kapcsolatok jórészt mélyen gyökerező baráti kapcsolatokon alapultak. A Máltai Bibliatársulat számos különböző keresztény közösség papjaival működött együtt.

Máltán az első hivatalos ökumenikus istentiszteleteket az 1960-as évek végén és az 1970-es évek elején tartották. Továbbá az ARCIC (Anglican Roman Catholic International Commission – Anglikán–Római Katolikus Nemzetközi Bizottság) és az evangélikus–katolikus párbeszéd első szakaszt lezáró találkozója is itt került sor. A máltai katolikus érsek, Joseph Mercieca alapította az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottságot 1977 októberében. Feladata volt, hogy imádkozásra buzdítson a keresztény egységért, továbbá erősítse a katolikus öntudatot és más keresztény közösségek jelenlétét és elfogadását.

A jezsuita Maurice Eminyan 1955-ben megalapította a Máltai Ökumenikus Tanácsot, amelynek mai neve *Christians Together in Malta* (Keresztények Együtt Máltán). A Tanácsot a különböző egyházak képviselői alkotják. Kéthavonta üléseznek, hogy megvitassák az ökumenikus kérdéseket, nyilvános párbeszédet tartsanak, és az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottsággal együttműködve véglegesítsék az ökumenikus

istentiszteletek tartalmát és helyi beosztását. A legfontosabb ökumenikus istentiszteletet januárban tartják, a keresztény egységért folytatott imahét során, egy másik istentiszteletet pedig a pünkösdöt megelőző vagy követő napokban.

A *Christians Together in Malta* (Keresztények Együtt Máltán) tagjai a római katolikus egyház, az anglikán egyház, a skót egyház, a metodista egyház, az evangélikus egyház, a görög ortodox egyház, a szerb ortodox egyház, az orosz ortodox egyház, a román ortodox egyház, a bolgár ortodox egyház és a kopt ortodox egyház. A hetednapi adventista egyház szintén a tanács tagjai közé tartozik.

Máltán virágoznak az ökumenikus kapcsolatok. A munkakapcsolatokat mély tisztelet és hiteles együttműködés jellemzi. A máltai római katolikus egyház segítette a különböző ortodox egyházakat abban, hogy megfelelő istentiszteleti helyszíneket találjanak. A gozói római katolikus egyházmegye is megnyitotta kapuit, hogy segítséget nyújtson az istentiszteletek helyszínének megtalálásához az anglikánok és más, reformációi hagyományú keresztények számára.

A szokásos ökumenikus istentiszteletek mellett vannak egyéb rendszeres ökumenikus alkalmak Máltán, amelyek a következők:

- közös diakóniai projekt, helyi vagy külföldi, amely pénzügyi támogatást kap a keresztény közösségektől;
- a Kilenc tanítás karácsonyi fesztivál a vallettai Szent Pál anglikán katedrálisnál, amelyen az ökumenikus partnerek is részt vesznek;
- a máltai katolikus érsek által szervezett ökumenikus fogadás a keresztény egységért folytatott imahétén;
- közös kezdeményezések, mint például betegek és idősek látogatása, karácsonyi éneklés, valamint különböző események szervezése a teremtet világért tartott imanapon;
- a máltai keresztény vezetők közös részvétele a védőszentek ünnepein;
- a Skót Egyház Szent András-templomával együttműködve az Élelmiszerbank támogatása;
- a Világítótorony-hálózat (Lighthouse Network), amely havi rendszerességgel összegyűjti a keresztényeket imára és dicsőítésre;

- különböző keresztény hagyományokból érkező papok, lelkészek részvétele az ökumenizmusról szóló felsőoktatási kurzus oktatásában, amelyet az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottság szervez a Máltai Főegyházmegyei Lelkipásztori Intézettel együttműködve;
- karácsony előtt néhány nappal a Máltai Köztársaság elnöke évente kerekasztal-beszélgetésre és karácsonyi asztalhoz hívja az egyházi vezetőket.

A különböző szinteken folytatott ökumenikus együttműködés fontos szerepet játszott Máltán a keresztény egység előmozdításában. Málta ökumenikus légköre igen jó, és valóban az egyetemes szintű ökumenikus párbeszéd mikrokozmosza lehet.

A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI: 1968–2020

A tanulmányi anyagot 1968 óta készíti közösen az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
- 1969** Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
- 1970** Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
- 1971** A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
- 1972** Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
- 1973** Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
- 1974** Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr – Fil 2,1-13
- 1975** Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket – Ef 1,3-10
- 1976** Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
- 1977** A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1-5
- 1978** Nem vagytok idegenek – Ef 2,13-22
- 1979** Szolgáljatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7-11
- 1980** Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
- 1981** Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3-13
- 1982** Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk – Zsolt 84,5
- 1983** Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1-4
- 1984** Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztye által – 1Kor 2,2; Kol 1,20
- 1985** Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4-7
- 1986** Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
- 1987** Krisztusban egyek – új teremtetés – 2Kor 6,17
- 1988** Isten szeretete elúzi a félelmet – 1Jn 4,18
- 1989** Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban Róm 12, 5-6
- 1990** Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
- 1991** Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5-13
- 1992** Menjete el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16-20

- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22-23
- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23-27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1-17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14-22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljete meg és engesztelődjete ki Istennel – 2Kor 5,16-21
- 1998** Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1,3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** „... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé.” – Mk 7,37
- 2008** „... szüntelenül imádkozzatok!” – 1Thessz 5,17
- 2009** „... legyenek eggyé kezedben” – Ez 37,17
- 2010** „Ti vagytok erre a tanúk” – Lk 24,48
- 2011** „... kitartottak az apostolok tanításában.” – ApCsel 2,42
- 2012** „... mindnyájan el fogunk változni” – 1Kor 15,51
- 2013** „... mit kíván tőled az Úr!” – Mikeás 6,6-8
- 2014** Hát részekre szakítható-e Krisztus? 1Kor 1,1-17
- 2015** „Adj innom!” Jn 4,7
- 2016** „Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” 1Pt 2,9
- 2017** Megbékélés – „Krisztus szeretete szorongat minket” (2Kor 5,14-20)
- 2018** „Jobbod, Uram, dicső az erőtől...” / „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (2Móz/Kiv 15,6)
- 2019** „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (MTörv/5Móz 16,18-20)
- 2020** „...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2)

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

1740 körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak- Amerikából indult, és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.

1820 James Haldane Stewart lelkész kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.

1846 Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.

1867 Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fon- tosságát.

1886 Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Refor- mátus Gyülekezet Baldácsi-termébe hívják a résztvevőket.

1894 XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pün- kösdi ünnepkör keretében.

1908 Megtartják a Paul Wattson katolikus pap által kezdeményezett, egy- ségért hirdetett imanyolcadot.

1926 A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a ke- resztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásá- nak terjesztését.

1935 Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét, a Krisztus- hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus vég- akarata értelmé- ben imádkozzanak együtt.

1958 A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagá- nak közös elő- készítését.

1964 A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsú- lyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság, és egyúttal szor- galmazza az imahét rendszeres megtartását.

1966 Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a

vatikáni Keresztény Egységek Előmozdító Pápai Tanács közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.

1968 A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.

1975 Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.

1995 II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségszerűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.

1997 Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.

1998 Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalomból a zimbabwei Hararéban tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.

2004 Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egység Tanács szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.

2008 *Az Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése.* Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először.



Házasság hete
2019. február 10–17.

*Randevú
egy életen át*

„Csapatjáték szerelemmel”

Hazánkban tizenharmadik alkalommal kerül megrendezésre a házasság hete a magyarországi keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy ráirányítsa a figyelmet a házasság, a család értékeire, valamint központi szervezésű programokkal, illetve civil kezdeményezésű rendezvények katalizálásával elérhető közelségbe vigye a segítséget azok számára, akik házasságra készülnek, vagy akik már házasságban élnek, de problémákkal szembesülnek.

A már több mint húsz országban jelen lévő házasság hete mozgalom magyarországi rendezvénysorozata **február 9-én** református istentisztelettel kezdődik a *debrecen-nagygyerdei református templomban* és **február 16-án** a *budapest-belvárosi Nagyboldogasszony főplébánia-templomban* záró misével fejeződik be. Hét közben pedig országszerte számtalan gyülekezeti és kulturális program várja az érdeklődőket.

**Szeretettel buzdítjuk a gyülekezeteket, közösségeket,
hogy szervezzenek maguk is a házasságok létrejöttét, megtartását,
ápolását segítő alkalmakat, programokat!**

(A beérkező eseményeket folyamatosan frissítjük a házasság hete országos honlapján.)

További részletek a www.hazassaghete.hu
és a www.facebook.com/hazassaghete oldalakon.

A Házasság Hete Szervezőbizottsága

Hiszek egy...

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.

És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban,

aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett

Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették.

Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak

közüli, fölment a mennybe,

ott ül a mindenható Atya Isten jobbján; onnan jön el

ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben.

Hiszem az egyetemes/katolikus anyaszentegyházat, a szentek

közösségét, a bűnök bocsánatát,

a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

Mi Atyánk....

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a

Te neved,

jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a

mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg ne-

künk ma,

és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is

megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek,

és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts

meg a gonosztól,

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen

*"...nem mindennapi kedvességet
tanúsítottak irántunk..." (ApCsel 28,2)*



A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanács

MEGHÍVJA AZ
ÖKUMENIKUS IMAHÉT NYITÓ
ISTENTISZTELETÉRE

IDŐPONT:

2020. JANUÁR 19., VASÁRNAP 18:00 ÓRA

Szentbeszédet mond: Dr. Erdő Péter bíboros

Igét hirdet: Kondor Péter evangélikus püspök

HELYSZÍN: BUDAPEST, KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS TEMPLOM